

Teatre SANS

Ximpurum

basat en el món de

J
O
A
N
S
O
S
A
B
R
O
S
A

ESTUDI
ZERO
TEATRE

Ximpum

J **A** **N**
B **R** **O** **S** **S** **A**

Brossa per als més petits de la casa

En una temporada on s'ha celebrat el centenari de Joan Brossa, i amb l'enorme producció que tenim a l'abast de la seva obra, hem trobat oportú dedicar als espectadors més joves un espectacle on la poesia escènica

es conjuga en un llenguatge senzill i assequible, i al mateix temps sorprenent i encisador.

Amb una música original i amb personatges de les entrades de clowns, els arlequins i els màgics, els barbuts, les velles o la bruixa, sempre en el to poètic de Brossa, amb la intervenció també dels titelles tradicionals, amb pagesos, dimonis, i moltes garrotades i les paraules, les lletres, els números...

Ximpurn

FITXA ARTÍSTICA

PERE MESTRE
DOMINIC HULL
PEPA RAMON
LOURDES ERROZ
JAUME SASTRE
LAURA DALMAU

Música Original:
Vestuari i utillatge:

OLEG ZAHINEY
LOURDES ERROZ
ESTUDI ZERO

TEATRE
Espai escènic:

DOMINIC HULL
ESTUDI ZERO

TEATRE
Equip tècnic:
Il·luminació:
Tècnic de llum i so:
Producció:

JAUME SASTRE
DOMINIC HULL
OLEG ZAHINEY
PEPA RAMON
ESTUDI ZERO

TEATRE
Administració i disseny gràfic:
BELTRAN
Ajudant de Vestuari:
Fotografia:
Dramatúrgia i direcció:

ANTÒNIA
CATI SANTOS
DENIS HULL
PERE M. MESTRE

Ximpum

DESCRIPCIÓ DE L'ESPECTACLE

La funció comença abans d'entrar el públic a la sala on un personatge seriós i ben mudat llegeix un insuportable article de rerefons econòmic, al que prèviament en complicitat amb els espectadors ha suggerit que l'interrompin, l'escriassin i li facin impossible una lectura tranquil·la.

Així s'inicia un muntatge amb una proposta lúdica i participativa, que ve seguida per una desfilada carnavalesca de **3** mascaretes coloristes que es passegen entre el públic i el condueixen al pati de butaques.

Allà, entre el públic, trobaran una parella, on ell llegeix un seguit d'accions possibles i impossibles... mentre ella intenta realitzar-les sempre que pot.

Amb un retruc de tambor **Rrrprrr, Ximpum!** s'obre el teló, amb un decorat de joguina que canvia de forma i de colors.

Els Clowns blau i vermell, compareixen de nou entre el públic amb les lletres vocals pintades a un tauló, han perdut la **O**. S'encalquen, juguen, se peguen tocs pel cap... la lletra **O** la duia un d'ells penjada a l'esquena...

Ximpum

Els arlequins, ja dins l'escena cerquen un pont a través d'una escala impossible, la portera o els barbuts els visiten, mentre acaben jugant amb el seu diàbolo de fils embullats.

La senzilla màgia de Brossa es presenta amb la seva lletra **A** gegant, que surt del bolic amagat, i la pluja de confeti sota el paraigües.

A partir d'aquí intervenen els titelles, sis personatges de trets molt marcats que ballen, festegen, fan comèdia, s'encalquen i s'atupen amb una mala fi de garrotades. On els pagesos sempre perden i el dimoni sempre guanya.

La màgia senzilla continua amb el metro de fuster que genera formes poètiques, la lluna, l'estrella, el coet, el peix o la casa...

Els dos barbuts perduts entre els punts cardinals tracten d'orientar-se amb desigual fortuna, mentre escriuen en terra amb grans lletres, les **O, N, E, S** del seu imaginari desbaratat.

Els clowns blau i vermell apareixen i desapareixen contínuament amb els estris més variats; ara amb la seva maleta transformable en cotxe o avió, ara amb el seu gramòfon evocador d'antigues músiques del Far-West, amb el seu petit aparell de crear bombolles o la cinta elàstica per anar i venir.

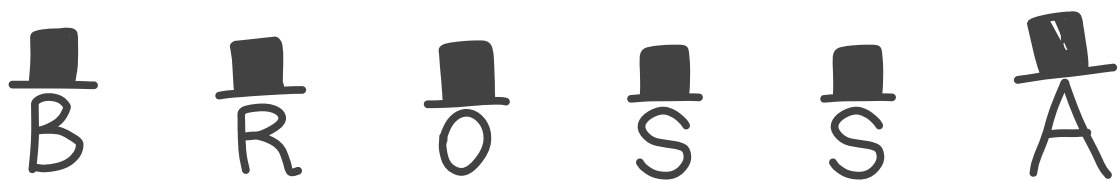
També tornen els titelles encisats per un Zèppelin, o amb la llarga barretina vermella jugant i ballant fent-se còmplices sempre amb les contínues bastonades ...

Ximpurn

El pianista esbojarrat que dona concerts per ser cantats amb lladruccs com un ca, o espolsa el seu piano mentre segueix sonant la melodia...

Dues velles eixerides s'amaguen darrere els grans ulls mentre la bruixa fuig damunt les murades en un conte especial

I finalment els arlequins que segueixen el seu joc amb els seus nombres, i les espases de fusta, i els telons que es desbaraten d'una banda a l'altra, fins la definitiva aparició de les sis lletres del cognom de l'autor, rere el cos dels actors, o com a màscares efímeres o una simple signatura final .

B R O S S A

Ximpurn

FOTOGRAFIES

